

σπικάρω

σπικάρω, ρ. [<σπίκερ + κατάλ. -άρω]. **1.** γνωρίζω, ιδίως επεξηγώ, μεταφράζω σε κάποιον ή σε κάποιους προφορικά μια ξένη γλώσσα: «επειδή θα 'χω κάποιους Άγγλους το βράδυ μαζί μου κι επειδή δεν ξέρω αγγλικά, θέλω να βρω κάποιον που να τα σπικάρει». **2.** αναμεταδίδω από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση αθλητικό αγώνα: «τον αγώνα σπικάρισε ο Γιάννης Διακογιάννης».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας